

F. t. l. vedr. pensionsopsparing i pengeinstitutter

genstand for sædvanligt skifte mellem vedkommendes arvinger og kreditorer.

I stk. 2 foreslås det, at kontohaverens ægtefælle eller tvangsarvinger i de tilfælde, hvor kontohaveren i pensionsaftalen har indsat en genkaldelig begunstiget, som ikke er tvangsarving, kan forlange, at de opsparede midler for så vidt angår deres krav på boslod og tvangsarvelod behandles som tilhørende pensionsopparerens dødsbo og som tillagt den begunstigede ved testamente.

I stk. 3 bestemmes det, at såfremt pensionsopparerens ægtefælle eller tvangsarving har gjort indsigelse over for pengeinstituttet, er pengeinstituttet kun berettiget og forpligtet til at udbetale pensionsopsparingssummen til den begunstigede, når denne dokumenterer, at det er afgjort ved forlig eller retslig afgørelse, at den pågældende har ret til pensionsopsparingssummen.

Det følger af stk. 3, at såfremt pensionsopparerens ægtefælle eller tvangsarvinger ikke har rettet henvendelse til pengeinstituttet, er instituttet forpligtet til at udbetale pensionsopsparingssummen til den person, der godtgør at være identisk med den begunstigede og godtgør, at pensionsoppareren er død. Kan ægtefællen eller tvangsarvingen efter stk. 2 fortrænge den begunstigedes ret, må den begunstigede efterfølgende afgive det fornødne beløb til ægtefællen eller tvangsarvingen.

Stk. 3, 2. pkt., modificerer reglen i stk. 3, 1. pkt., idet pengeinstituttet altid er berettiget til at udbetale den begunstigede en tredjedel af pensionsopsparingssummen. At pengeinstituttet har denne ret netop for så vidt angår en tredjedel af de opsparede midler hænger sammen med, at en person efter den tidligere arvelovgivning havde adgang til ved testamente at disponere over en tredjedel af sin formue. Udbetaling sker efter afgiftsberigtigelse af den pågældende tredjedel i henhold til pensionsbeskatningslovens regler.

Den foreslåede § 4 svarer til forsikringsaftalelovens § 104.

Justitsministeriet har ved udformningen af lovforslagets § 4 overvejet, om der har været anledning til at ændre den brøkdæl, der er nævnt i § 4, stk. 3, 2. pkt., hvor pengeinstituttet altid er berettiget til at udbetale en tredjedel af pensionsopsparingssummen. At pengeinstituttet har denne ret netop for så vidt angår en tredjedel af de opsparede midler hænger sammen med, at en person efter den tidligere arvelovgivning havde adgang til ved testamente at disponere over en tredjedel af sin formue. Justitsministeriet har fundet det hensigtsmæssigt at fastholde den i stk. 3, 2. pkt., nævnte tredjedel, idet denne brøkdæl

findes rimelig i de fleste situationer, ligesom den ikke har givet anledning til vanskeligheder i praksis.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5. og 3.6.

Til § 5

Der foreslås en formodningsregel for, hvordan man skal fortolke nogle standardiserede begunstigel sesklausuler, som jævnligt benyttes af pengeinstitutterne. Fortolkningsreglen finder ikke anvendelse, hvis »andet fremgår af omstændighederne«. Dette udtryk tager sigte på såvel omstændigheder, der forelå, da pensionsopsparingen blev oprettet og indsættelsen af den begunstigede skete, som på efterfølgende omstændigheder.

Ved fortolkningen af individuelle begunstigel sesklausuler, dvs. i de tilfælde, hvor kontohaveren har indsat en bestemt navngivet person, finder bestemmelsen ikke anvendelse. I disse tilfælde må der lægges afgørende vægt på, hvad der må antages at have været pensionsopparerens vilje. Den foreslåede § 5 svarer til forsikringsaftalelovens § 105.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.7.

Til § 6

Det foreslås, at såfremt pensionsoppareren har indsat én bestemt person som begunstiget, og denne dør før pensionsoppareren, falder begunstigelsen bort. Bestemmelsen svarer til forsikringsaftalelovens § 106.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.8.

Til § 7

Det foreslås, at indsættelsen af en begunstiget kun anses som gældende ved kontohaverens død, hvor de opsparede midler efter pensionsaftalen skal udbetales, når kontohaveren dør, eller mens kontohaveren lever. Denne bestemmelse har ikke stor praktisk betydning ved rateopsparing og kapitalopsparing, idet det allerede følger af pensionsbeskatningslovens definitioner, at udbetalinger, mens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Den foreslåede § 7 svarer til forsikringsaftalelovens § 107, dog er der indføjet »eller mens den pågældende lever« i stedet for »opnår en bestemt alder«. Ændringen tager højde for, at udbetaling i levende live ikke kun kan ske ved opnåelse af bestemt alder, men også ved indtræden af invaliditet.

Men foreslåede regel er en formodningsregel. Den omstændighed, at en begunstiget er gjort uigenkal-